

kunne være mere eller mindre bestemt paa-pegede ved Fordring om Revision af Loven. Det er imidlertid affirat det Samme, der sker ved det foreliggende Lovforslag, thi dersom man gaar ind derpaa, er det Rigsdagen, der tager Beslutning derom, og som vel at mærke tager en Beslutning, hvorved den selv kommer til at udøve en Myndighed paa et Gebet, hvorpaa den hidtil aldeles ikke har haft nogen. Rigsdagen tager altsaa en Beslutning om en Lønningslov, og derefter udredes ifølge denne Lønningslov et saa stort Beløb, som er bestemt, samt ad den Vej, som er bestemt. Om 10. Mars foreligger da atter Loven til Revision, og man kan forresten godt forinden de 10. Mars Forløb træffe andre Bestemmelser, hvorved man kommer til en anden Ordning, hvad enten denne nu bliver den ene eller den anden. Det er derfor efter min Mening et, jeg vil ikke sige Misbrug, men dog en høist behynderlig Brug af Ord, naar man vil sige, at Rigsdagen har givet de Beløb fra sig, som den ifølge en Lønningslov, der er vedtagen af den selv, har givet en vis Bestemmelse; det tror jeg aldrig, man kan fastholde. Med Hensyn til den Del af Midlerne, som gaar ud over Lønningerne, vil jeg paastaa, at der, naar Anvendelsen bliver givet ved Lov, saaledes som af Regjeringen og Mindretallet foreslaact, vil være givet Rigsdagen al mulig Myndighed til at raade derover, og naar den ærede Ordfører stillede dette Forhold sammen med Forholdet ved Soro, vil jeg rigtignok tilstaa, at den Frihed, man har over Midlerne fra Soro, synes at være af den Besskaffenhed, at den maa kunne tilfredsstille temmelig stærke Fordringer, især paa Gebeter, hvorpaa man før ikke havde den allerminste Indflydelse.

Berg: Der er en Betragtning, som det ærede Medlem fra Strandsby (Fjord) fremsatte, som giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord) udtalte, at han var enig med Flertallet. Han ansaa Flertallets Forslag for det rigtige. Men da Ministeren ikke syntes om det, troede han, at det ikke vilde have nogen praktisk Følge, og derfor

har han forladt det, han ansaa for det Rigtige, for at gaa over til det, han ansaa for det Urigtige, fordi Ministeren foretrak det. Jeg vil sige, at hvis denne Betragtning kan holde Stik for en nøiere gaaende Kritik, saa veed jeg igrunden ikke, hvorfor vi egentlig skulle sidde her, thi saa forekommer det mig, at man ligesaagodt kunde lade Staten spare de Udgifter — og de ere dog ikke smaa — som ere forbundne med at holde Rigsdag, og lade Ministrene gjøre, som de kunde synes om, og handle efter hvad de finde rigtigt. Jeg opfatter saadanne Forhold paa en ganske anden Maade, det forekommer mig, at ligesom Ministeren har sin Betragtning af, hvad der er rigtigt, og vil søge at sætte den igjennem — det er meget naturligt — saaledes maa ogsaa vi have vor Betragtning, der ikke altid kan falde sammen med Ministerens i, hvad der er rigtigt, og da følge vi denne og søge at sætte den igjennem. Men vi søge ikke at sætte vor Betragtning igjennem, naar vi allerede paa Sagens foreløbige Standpunkt frafalde vor Betragtning, fordi vi ikke tro, at Ministeren synes om den. Jeg vil altsaa gaa den modsatte Vej af den, det ærede Medlem anviser. Jeg er enig med ham i, at Flertallets Forslag er det rigtige. Flertallets Forslag anviser den Vej, vi bør gaa, og den Udvej, gjennem hvilken vi skulle komme til en Omordning af de Forhold, her er Tale om. Jeg er altsaa principielt enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds; jeg er kun uenig med ham i Konklusionen. Han vil forlade den rigtige Betragtning, jeg vil fastholde den og være med til at fastholde den, og jeg nærer det Haab, at ville Alle, der anse denne Betragtning for rigtig, gaa den samme Vej, det vil sige, fastholde deres Overbevisning og ikke offere den af Rjærklighed til en Minister, hvormeget Rjærklighed man forøvrigt kan have og har Grund til at have til en Minister, saa vil der ofte komme meget Mere ud af, hvad vi her anse for rigtigt, end der kommer ud. Man kan aldrig vide, hvorsnart der kan komme praktiske Følger af en bestemt Fastholden af et Program fra Folkethingets Flertals Side, og man kan heller aldrig vide, hvad Indflydelse det kan have paa vor nuværende høit-